



ΕΤΟΣ 69ον

7 Μαρτίου 2021

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 10 (3536)

ΤΟ ΠΡΟΣΚΟΜΜΑ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

Στή ζωή πάντοτε υπάρχουν οί ισχυροί καί οί αδύναμοι. Ἡ ἰσχύς δέν ἔχει νά κάνει μόνο μέ τή σωματική δύναμη ἤ τήν ἐξουσία. Ὑφίσταται καί στή σχέση τοῦ ἀνθρώπου μέ τήν Ἐκκλησία καί μέ ἐκείνους πού αὐτή ἔχει ὀρίσει νά εἶναι ἐπικεφαλῆς τῶν ἀνθρώπων. Αὐτοί εἶναι οί ἐπίσκοποι, οί πνευματικοί, οί ἱερεῖς στίς ἐνορίες, ἀλλά καί ὅσοι χάρις στή γνώση, τήν πνευματική τους πρόοδο, τήν ἀφιέρωσή τους στό ἔργο τοῦ Θεοῦ ἔχουν ξεχωρίσει. Σέ ὅλους δόθηκαν τά χαρίσματα ἀπό τόν Θεό γιά νά διακονοῦν τούς ἀδελφούς τους τούς ἐλαχίστους. Ἰδίως ἀπέναντι στούς ποιμένες οί πιστοί ὀφείλουν ὑπακοή, σεβασμό, ἀναγνώριση στό ἔργο τοῦ Θεοῦ τό ὁποῖο ἐπιτελοῦν. Ὅμως καί οί ποιμένες, ἐπειδῆ εἶναι τύπος Χριστοῦ στό ποιμνίό τους, δέν πρέπει νά ἐπιτρέπουν στόν ἑαυτό τους νά καθιστᾶ τήν ἐξουσία πού τούς δόθηκε «πρόσκομμα τοῖς ἀσθενέσιν», ἐμπόδιο γιά τούς αδύναμους (Α΄ Κορ. 8, 9).

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος δίνει αὐτή τή συμβουλή, καθότι βλέπει τό πρόβλημα τῆς τροφῆς ἀπό τίς θυσίες στά εἰδῶλα νά ἔχει ἐπιφέρει ἀναστάτωση στήν ἐκκλησιαστική κοινότητα τῆς Κορίνθου. Δέν εἶναι οί τροφές βεβαίως πού καθορίζουν τή θέση τοῦ ἀνθρώπου ἔναντι τοῦ Θεοῦ. Ὅμως ὁ Παῦλος βλέπει ὅτι μία μερίδα ἀνθρώπων σκανδαλίζεται. Προτείνει λοιπόν στούς ποιμένες, ἀκόμη κι ἂν ἔχουν τήν ἐξουσία νά φάνε ἀπό τό κρέας τῶν εἰδώλων, νά μήν τό κάνουν, γιά νά θεραπεύσουν τόν λογισμό τῶν αδυνάμων.

Ἡ προτροπή τοῦ Ἀποστόλου ἔχει ἕνα εὐρύτερο περιεχόμενο. Πόσο οί ἄλλοι, οί ἐντός καί οί ἐκτός τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινότητας, μποροῦν νά ρυθμίζουν τήν συμπεριφορά μας; Ἄν συνδέουν τήν πίστη στόν Χριστό μέ ἀσήμαντα καί ἐπουσιῶδη, ποιᾶ στάση καλοῦμαστε νά κρατήσουμε, ὅχι μόνο οί ποιμένες ἀλλά καί ὁ κάθε χριστιανός, γιά νά μήν σκανδαλιστοῦν;



Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Α΄ Κορ. η' 8 - θ' 2)

Τό πρόσκομμα τῆς ἐξουσίας

Ἀδελφοί, βρῶμα δὲ ἡμᾶς οὐ παρίστησι τῷ Θεῷ· οὔτε γὰρ ἐὰν φάγωμεν περισσεύωμεν, οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν ὑστερούμεθα. Βλέπετε δὲ μήπως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὐτῆ πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενοῦσιν. Ἐὰν γὰρ τις ἴδῃ σε, τὸν ἔχοντα γνῶσιν, ἐν εἰδωλείῳ κατακείμενον, οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ ἀσθενοῦς ὄντος οἰκοδομηθήσεται εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθута ἐσθίειν; Καὶ ἀπολεῖται ὁ ἀσθενῶν ἀδελφὸς ἐπὶ τῇ σῆ γνώσει, δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν. Οὕτω δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφούς καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν εἰς Χριστὸν ἁμαρτάνετε. Διόπερ εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω. Οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος; οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος; οὐχὶ Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύριον ἡμῶν ἐώρακα; οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ; εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος, ἀλλὰ γε ὑμῖν εἰμὶ· ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ.

Ἡ κριτικὴ τῶν ἐκτός τῆς κοινότητος

Ὁ Παῦλος θέτει τρεῖς προϋποθέσεις. Πρῶτα ἀναφέρεται στὴ ζωὴ τῆς ἴδιας τῆς κοινότητος. Ὁ χριστιανὸς δὲν μπορεῖ νὰ σκέφτεται καὶ νὰ δρᾷ μὲ βάση τὸ πῶς καὶ τὸ τί ἐπιθυμοῦν ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἰσχυρίζονται ὅτι πιστεύουν, ἀλλὰ στὴν οὐσία ἀπέχουν ἀπὸ τῆ ζωῆ τῆς ἐπισκοπῆς, τῆς ἐνορίας, τῆς μονῆς. Οἱ ἄνθρωποι θέλουν νὰ ἔχουν γνώμη γιὰ ὅλα. Αὐτὸ στὴν ἐποχὴ μας ἔχει ἐπιταθεῖ μὲ τὴν παντοδυναμίαν τῶν ΜΜΕ, καὶ εἰδικὰ τοῦ Διαδικτύου. Κριτήριον γιὰ πολλοὺς εἶναι τὸ τί θὰ εἰπωθεῖ, πῶς θὰ σχολιασθεῖ καὶ τί θὰ γραφεῖ καὶ θὰ ἀναρτηθεῖ γιὰ τὰ ἔργα τους. Ἔτσι βιάζονται νὰ κρίνουν τοὺς ἐντός τῆς Ἐκκλησίας μὲ βάση τίς γενικὲς ἰδέες περὶ πίστεως. Ἐδῶ οἱ χριστιανοὶ καλοῦμαστε νὰ δείχνουμε κυρίως φιλανθρωπία καὶ μέτρο. Εἶναι, ἄλλωστε, τὸ μόνο πού βλέπουν οἱ ἐκτός τῆς κοινότητος. Ἀπαντοῦμε ἀλλὰ καὶ προχωροῦμε στὴν ὁδὸ τῆς πίστεως.

Ἡ ἐργασία γιὰ τὴν πρόοδο στὴν πίστη

Ἡ δευτέρα προϋπόθεση εἶναι ἡ ὑπενθύμιση ὅτι στὴν Ἐκκλησίαν ἡ ἐξουσία δὲν εἶναι μία δυναστικὴ συμπεριφορὰ ἢ ἡ ἐπιβράβευση γιὰ τυχόν προσωπικὴν πρόοδο στὴν πίστη, γιὰ νὰ δοξάζονται αὐτοὶ πού ὑπερέχουν. Ὁ Παῦλος ζητᾷ ἀπὸ τοὺς πρὸ προχωρημένους νὰ συγκαταβαίνουν στὴν ἀδυναμίαν τῶν ἀσθενούντων. Νὰ μὴν τοὺς προκαλοῦν, ἀλλὰ νὰ ἐργάζονται, ὥστε καὶ αὐτοὶ νὰ διακρίνουν τί εἶναι οὐσιώδεις καὶ τί ὄχι.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, δέν εἶναι ὅμως οἱ τροφές πού δά μᾶς παρουσιάσουν κοντά στόν Θεό, γιατί, οὔτε ἂν φᾶμε κερδίζουμε τίποτε, οὔτε ἂν δέν φᾶμε χάνουμε τίποτε. Προσέξτε, μήπως ἡ δυνατότητά μας αὐτή γίνει αἰτία νά ἁμαρτήσουν οἱ ἀδύναμοι στήν πίστη. Γιατί, ἂν σέ δεῖ κάποιος ἐσένα, πού ἰσχυρίζεσαι ὅτι τά ξέρεις ὅλα, νά κάθεται στό τραπέζι κάποιου εἰδωλολατρικοῦ ναοῦ, δέν δά ἐνδαρρυνθεῖ ἡ συνειδήση του, αὐτοῦ πού εἶναι ἀδύναμος στήν πίστη, στό νά τρώει τό κρέας τῶν εἰδωλολατρικῶν θυσιῶν; Καί ἔτσι δά χαθεῖ ὁ ἀδύναμος κατά τήν πίστη ἀδελφός, ἐξαιτίας τῆς «γνώσεώς» σου, αὐτός γιά τόν ὁποῖο πέθανε ὁ Χριστός. Ἀμαρτάνοντας ὅμως κατ' αὐτόν τόν τρόπο ἔναντι τῶν ἀδελφῶν καί πληγώνοντας τή συνειδήση τους, πού εἶναι ἀδύναμη, ἁμαρτάνετε ἀπέναντι στόν ἴδιο τόν Χριστό. Γι' αὐτό, ἂν κάποια τροφή σκανδαλίζει τόν ἀδελφό μου, δέν δά φάω κρέας ποτέ, γιά νά μή σκανδαλίσω τόν ἀδελφό μου. Δέν εἶμαι ἀπόστολος ἐγώ; Δέν εἶμαι ἐλεύθερος; Δέν εἶδα τόν Ἰησοῦ Χριστό τόν Κύριό μας; Δέν εἶστε ἐσεῖς τό ἀποτέλεσμα τοῦ ἔργου μου στήν ὑπηρεσία τοῦ Κυρίου; Ἐάν γιά ἄλλους δέν εἶμαι ἀπόστολος, γιά σᾶς εἶμαι ὅπωςδήποτε, γιατί ἡ σφραγίδα πού πιστοποιεῖ τό ἀποστολικό μου ἀξίωμα καί ἔργο εἶστε ἐσεῖς, πού εἶστε μέ τόν Κύριο.

(Ἀπό τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

Αὐτή εἶναι ἡ ἀγάπη. Λαμβάνει ὑπόψη τίς ἀνάγκες ὅλων σέ μία κοινότητα καί δέν λειτουργεῖ μέ ὑπεροψία. Ἡ ἐπίγνωση τί σημαίνει πίστη κάνει αὐτόν πού γνωρίζει νά βάζει τόν ἑαυτό του στή θέση τοῦ πῶς ἀδύναμου. Αὐτό δέν σημαίνει συμβιβασμό μέ τήν ἀδυναμία, ἀλλά ἀγώνα ὥστε σταδιακά καί ὁ ἀδύναμος νά φωτιστεῖ καί νά προοδεύσει στά οὐσιώδη.

Παράδοση καί δικαιώματα

Τέλος, ἡ ἐξουσία στήν ἐκκλησιαστική κοινότητα συνδέεται καί μέ τήν παραίτηση ἀπό τά ὅποια δικαιώματα ἀπορρέουν ἀπό αὐτήν, χάριν τῆς ἀγάπης. Ὁ χριστιανός προτιμᾷ νά στερηθεῖ ὁ ἴδιος παρά νά γίνει ἀφορμή οἱ ἄλλοι νά σκανδαλίζονται καί νά κινδυνεύουν νά χαθούν. Ἡ στέρηση σήμερα ἔχει νά κάνει περισσότερο μέ τήν κλήση τοῦ χριστιανοῦ, ἰδίως τῶν ποιμένων, γιά ἰσορροπία ἀνάμεσα στό γράμμα καί τό πνεῦμα τῆς παράδοσης. Ἡ παράδοση δέν πρέπει νά λειτουργεῖ ὡς μίμηση τοῦ παρελθόντος ἀλλά καί ὡς ἀνοιγμα στό παρόν. Νά γίνεται ἐπίκαιρη, χωρίς οἱ χριστιανοί νά παύουν νά εἶναι τό ἄλλας τῆς γῆς. Νά συζητοῦν μέ τό σήμερα, χωρίς ὅμως νά ἀδιαφοροῦν γιά τό ὅτι ὁ λόγος, ὁ τρόπος, τά ἦθη, τά σύμβολα ἔχουν ἱστορία. Οἱ χριστιανοί διασώζουμε τά πάντα μέ μέτρο. Ρίπτουμε τόν σπόρο τῆς πίστεως μέ τόν τρόπο πού αὐτή

7 Μαρτίου 2021: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ

Μνεία τῆς δευτέρας καί ἐνδόξου παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
Τῶν ἐν Χερσῶν ἐπισκοπευσάντων ἱερομαρτύρων (δ' αἰ.). Λαυρεντίου ὁσίου τοῦ Μεγαρέως.

Ἦχος: πλ. β' – Ἐωθινόν: ΣΤ' – Ἀπόστολος: Α' Κορ. η' 8 - θ' 2
– Εὐαγγέλιον: Μτθ. κε' 31-46.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 14 Μαρτίου, τῆς Τυρηνῆς.
Ἀπόστολος: Ρωμ. ιγ' 11 - ιδ' 4 – Εὐαγγέλιον: Μτθ. στ' 14-21.

μπορεῖ νά ἀγγίξει τόν σύγχρονο ἄνθρωπο, ἀλλά καί ἀναστέλλουμε τό δικαίωμα τοῦ νά ζοῦμε μέ αὐτό πού ἡ πίστη δέν ἀπαγορεύει, ὅταν οἱ πολλοί δέν εἶναι ἔτοιμοι νά δεχθοῦν. Θά ἔρθει τό πλήρωμα τοῦ χρόνου. Τό ζήτημα τῶν εἰδωλοθύτων λύθηκε ὀριστικά στήν Ἐκκλησία μέ τήν κατάργηση τῆς εἰδωλολατρίας. Ὁ Θεός γνωρίζει τό πότε ἡ ὅποια ἐπικαιροποίηση τοῦ μηνύματος τῆς πίστεως μπορεῖ νά γίνει ἀποδεκτὴ ἀπό τοὺς πιστούς.

Ἐξουσία στήν Ἐκκλησία σημαίνει θυσία καί ταπείνωση. Σημαίνει διάκριση καί συγκατάβαση. Σημαίνει πρωτίστως συνάντηση προσώπων πού πιστεύουν, στά πλαίσια μίας ἐκκλησιαστικῆς κοινότητος. Καί τά τρία σημαῖα ἔχουν νά κάνουν μέ τήν ἀγάπη. Αὐτή πού ὀδηγεῖ τόν ἄνθρωπο στήν ὁδὸ τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν, αὐτή πού πάντοτε θά εἶναι καί θά πρεσβεύει ἡ Ἐκκλησία.

π. Θ.Μ.

1821 - 2021

**Ἑορταστικὲς ἐκδηλώσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
γιά τὴν ἐπέτειο τῶν 200 χρόνων ἀπὸ τὴν Ἐθνεγερσία.**

Κεντρικὴ ἱστοσελίδα: www.ekklisia1821.gr

Facebook: www.facebook.com/ekklisia1821

Twitter: twitter.com/ekklisia1821

Instagram: www.instagram.com/ekklisia1821

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Αθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Αθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr